

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.1

Juli 2009

Mariët Ticheler

Het MGM werd de afgelopen maanden een aantal keren gebeld door mensen met vragen over de eikenprocessierups. Mensen die in contact komen met de brandharen van deze rupsen krijgen vaak gezondheidsklachten. Hoewel deze rups in het verleden zeldzaam was in Nederland rukt hij de laatste jaren op vanuit het zuiden en komt hij inmiddels voor in alle provincies, behalve Groningen en Friesland. Als gevolg hiervan krijgen steeds meer mensen te maken met de gezondheidsklachten. De bellers vragen zich af waarom gemeenten in sommige gevallen niet bestrijden of de nesten opruimen. Ook wordt aangegeven dat de middelen die ze van de huisarts hebben gekregen niet helpen.

Eikenprocessierups algemeen

De eikenprocessierups is de larve van de eikenprocessievlinder. Deze vlinder legt in juli tot september eitjes in de toppen van eikenbomen. In april/mei, wanneer de eikenbomen blad krijgen komen de eitjes uit. De rupsen ondergaan een 6-tal vervellingen en zijn ongeveer in juni volgroeid, waarna ze zich verpoppen tot vlinder. Het lichaam van de rups is bezet met lange witte haren. Vanaf het 3^e vervellingsstadium ontwikkelt zich daarnaast brandharen, dit zijn korte niet met het oog waarneembare haren. Deze brandharen veroorzaken gezondheidsklachten bij mensen en dieren die ermee in contact komen. De rupsen zitten overdag bij elkaar in plakkaten en nesten op de stammen en dikke takken van eikenbomen. 's Nachts gaan ze op zoek naar voedsel. Meestal zijn dit bladeren van de inlandse eik, maar bij voedselgebrek ook beuken, berken, Amerikaanse eiken en moeraseiken.

De rupsen zijn vooral herkenbaar aan het gedrag bij het zoeken naar voedsel, ze kruipen dan in lange rijen (in processie) achter elkaar aan. De plekken waar ze voorkomen zijn te herkennen aan de kaalgevreten takken en de plakkaten en nesten van spinsels.

De rups komt vrij veel voor in Midden- en Zuid-Europa. Vóór 1990 was de rups zeldzaam in Nederland, maar sindsdien neemt het aantal eikenprocessierupsen toe, zowel in intensiteit als vanwege toename van het verspreidingsgebied. Deze uitbreiding zou een gevolg zijn van het ontbreken van voldoende natuurlijke vijanden (sluipvliegen en -wespen, vogels, kevers en roofwantsen) en de warme zomers in combinatie met zachte winters. In eerste instantie kwam de rups alleen voor in Limburg en Brabant, maar inmiddels in alle provincies, behalve Groningen en Friesland. Door de toename van het aantal rupsen en de toenemende verspreiding over Nederland neemt de kans op blootstelling toe en daarmee het aantal mensen met gezondheidsklachten.

Meld uw gezondheidsklachten met het registratieformulier op de website

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.2

De rupsen komen vooral voor in eikenbomen langs lanen in steden en dorpen en in erfbeplanting op campings of landgoederen in bosrijke gebieden. In dichte bossen komen ze minder voor, omdat hier meer natuurlijke vijanden zijn (deze kunnen zich moeilijker ontwikkelen in open omgeving) en mogelijk omdat het er koeler is dan in open gebieden.

I.v.m. de processierups problematiek heeft het RIVM samen met GGDen een landelijke richtlijn ontwikkeld, met uitgebreide informatie over gezondheidseffecten, behandeling en preventie van klachten en met adviezen voor gemeenten over te nemen beheersmaatregelen en voorlichting burgers (1).

Overlast/Gezondheidsklachten

Eikenbomen lopen schade op door kaalvraat van de rups. Bij een ernstige plaag kan dit leiden tot vitaliteitverlies van de bomen. De brandharen kunnen gezondheidsklachten veroorzaken, variërend van jeukende huiduitslag en bultjes tot kortademigheid en anafylactische shock. Iedereen die in contact komt met de brandharen kan klachten krijgen.

Mensen kunnen in contact komen met de brandharen als ze onder de bomen doorlopen, of in de buurt wonen van besmette bomen. Er hoeft geen direct contact te zijn met de rups, blootstelling vindt namelijk vooral plaats door het inademen of aanraken van brandharen, die in de lucht zweven. De brandharen kunnen zich makkelijk door de lucht over grote afstand verspreiden (100 meter) door het verwaaien uit de nesten. Ook de grond rond besmette bomen, besmette kleding (wasgoed), speelgoed, tuinmeubels enz. kunnen blootstellingsbronnen zijn. Oude nesten en rupsen kunnen nog lange tijd een verspreidingsbron zijn van brandharen, oude brandharen blijven nl. nog 5-7 jaar actief. De meeste kans op blootstelling en overlast is in de periode mei t/m augustus. De rest van het jaar kunnen mensen ook (in mindere mate) blootgesteld worden aan brandharen uit oude nesten .

Een rups in het 6^e stadium bevat 60.000-700.000 brandharen. Deze haren zijn pijlvormig en bevatten weerhaakjes. Door de vorm kunnen ze makkelijk in de oppervlakkige lagen van de huid, ogen en slijmvliezen doordringen en zich met de weerhaakjes vastzetten. Er zijn verschillende manieren waarop de brandharen klachten kunnen veroorzaken. Op de eerste plaats kunnen er, doordat de haren zich vastzetten, pijnlijke wondjes ontstaan (mechanische irritatie). Daarnaast ontstaat in de meeste gevallen een pseudo-allergische (zonder Ig-E) reactie. Deze reactie wordt veroorzaakt door een lichaamsvreemd eiwit dat in de holle brandharen zit en bij aanraking vrijkomt. Door dit eiwit worden in het lichaam enzymen geactiveerd waardoor uiteindelijk histamine vrijkomt (het effect dat ook optreedt bij een

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.3

allergische reactie). Een groot deel van de mensen krijgt zo'n reactie. De reactie kan enkele uren na blootstelling optreden. De mate en soort reactie varieert van mens tot mens. Mensen met aanleg voor allergie of chronische bronchitis reageren sterker. Bij herhaald contact worden de reacties ook heftiger. Sommige mensen krijgen een allergische (met Ig-E) reactie, die over het algemeen heftiger is en sneller (binnen enkele minuten) optreedt. Op basis van de symptomen kunnen de pseudoallergische reacties moeilijk worden onderscheiden van de allergische reacties, hiervoor moet een huidprik-test of bloedonderzoek worden gedaan. Ook kunnen de verschillende typen reacties naast elkaar optreden.

Bij contact met de huid ontstaan bij niet-allergische reacties plaatselijk pijnlijke huiduitslag met hevige jeuk, pukkeltjes, bultjes of met vocht gevulde blaasjes en zwellingen. Meestal zijn de reacties op de onbedekte huid, maar door zweten, krabben of wrijven kunnen de haren zich verplaatsen naar bedekte delen en daar reacties veroorzaken. Zonder behandeling verdwijnen de klachten binnen 2 weken. Bij herhaald contact kunnen de klachten erger zijn. Een allergische reactie van de huid is over het algemeen heftiger, hierbij ontstaan heftig jeukende bultjes en brandende rode opflikkeringen op meerdere plaatsen op het lichaam, soms in combinatie met ademhalingsproblemen. Ook kunnen als gevolg van een allergische reactie algemene klachten ontstaan: koorts, algehele malaise, duizeligheid, braken en in ernstige gevallen een anafylactische reactie.

Wanneer de brandharen in de ogen komen kan dit rode, brandende, dikke ogen veroorzaken. Soms kunnen de haartjes dieper het oog indringen en kan er, zonder aanvankelijke klachten, na verloop van tijd een erge knobbelvormige ontsteking ontstaan. Als de haar blijft zitten blijven de klachten bestaan. Daarom wordt geadviseerd om bij aanhoudende klachten naar de huisarts te gaan. Belangrijk is dan dat de haar wordt verwijderd, omdat in het ergste geval blindheid kan ontstaan. Omdat er soms vooraf geen symptomen zijn worden deze klachten niet altijd in verband gebracht met de eikenprocessierups,.

Inademen van een brandhaar kan irritatie van de bovenste luchtwegen veroorzaken, klachten die lijken op neusverkoudheid, keelpijn, slikproblemen, soms kortademigheid, of bronchitis-achtige klachten en bij ernstige allergische reacties ademhalingsproblemen.

Zie voor uitgebreide beschrijving gezondheidsklachten, schema met effecten en foto's symptomen in GGD richtlijn (1). Voor vragen over gezondheidsklachten die mogelijk verband houden met de processierups wordt geadviseerd contact op te nemen met de regionale GGD.

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.4

Ook dieren, vooral honden, paarden en in mindere mate katten, kunnen gezondheidsklachten krijgen. Ze kunnen blootgesteld worden door het inademen van brandharen in de lucht of door direct contact met de nesten van rupsen. Besmette bomen in de directe omgeving van runderen en paarden vormen een gevaar. Ook via besmet hooi kunnen ze de brandharen binnen krijgen. Honden kunnen spelenderwijs nesten in hun bek nemen. De klachten bestaan met name uit beschadiging van slijmvliezen van mond en keel, met speekselvloed, jeuk, slikklachten, soms ademhalingsproblemen, oogontstekingen. Klachten van de huid komen niet veel voor, omdat dieren een vacht hebben. De ernst van de klachten is afhankelijk van de hoeveelheid haren die ze binnen krijgen. Met name in de bek kan ernstige schade optreden, waardoor kauw- en slikproblemen ontstaan en in ernstige gevallen een chirurgische ingreep nodig is.

Zie voor casusbeschrijvingen en schema met mogelijke effecten in het artikel in het Tijdschrift voor Diergeneeskunde (4).

Voorkomen van klachten en behandeling

Bij bezoek aan een gebied waar de eikenprocessierups voorkomt is het verstandig lichaamsdelen zoveel mogelijk bedekt te houden en alle contact met rupsen, nesten en bodem te voorkomen en met name kinderen hiervoor te waarschuwen. Bij woningen in de omgeving van besmette bomen is het onverstandig om was buiten te hangen en kinderen op het gras en in zandbakken te laten spelen.

Bij contact met rupsen of haren is het van belang verspreiding van de brandharen zoveel mogelijk te voorkomen. Een manier is de huid met plakband te strippen. Ook wordt aanbevolen te douchen, haren te wassen en ogen goed met water spoelen. Besmette kleding moet goed (het liefst op 60 graden) worden gewassen.

Bij lichte symptomen is geen medische behandeling nodig, omdat de symptomen over het algemeen binnen enkele dagen tot weken verdwijnen. Bij hevige jeuk kunnen anti-jeukmiddelen, bijvoorbeeld zalf met mentol, aloë vera of calendula verlichting geven. Bij ernstiger klachten is het verstandig naar de huisarts te gaan. Bij ernstige lokale klachten wordt in sommige gevallen gekozen voor een kortdurende behandeling met corticosteroïdencreme of behandeling met antihistaminica. Van beide is de effectiviteit echter niet bewezen. Bij zeer ernstige klachten, vergelijkbaar met een anafylactische reactie, wordt de behandeling als zodanig afgestemd.

Zie ook 'Vraag en Antwoord Eikenprocessierups' opgesteld door GGD/RIVM en Expertgroep Eikenprocessierups (5)

Beheersing overlast

Meld uw gezondheidsklachten met het registratieformulier op de website

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.5

De eigenaar van een perceel (b.v. provincie, gemeente, rijkswaterstaat, particulier) waar besmette bomen staan is verantwoordelijke voor het bestrijden van de overlast en het informeren van burgers. De bestrijding is echter niet zonder meer verplicht. Gemeenten en provincie hebben wel een zorgplicht. In het kader van de zorgplicht kan gemeenten wel gevraagd worden burgers voor te lichten en preventieve maatregelen te nemen als het tot voorzienbare problemen leidt. Welke maatregelen dat zijn kan een gemeente/provincie zelf beslissen. De overheid kan ook niet verplicht worden om de eikenprocessierups op particulier terrein te bestrijden. Een gemeente kan wel een particulier verplichten overlast op zijn terrein te bestrijden als er bewijs is dat de bewuste boom gevaar oplevert voor de gezondheid.

Gemeenten/provincies zullen niet altijd kiezen voor actieve bestrijding, maar laten de keus voor een eventuele behandeling afhangen van een aantal factoren, namelijk: de mate waarin mensen in de omgeving van de besmette bomen komen, de omvang en ernst van de plaag, de hoogte van de te bestrijden bomen, de aanwezigheid van beschermde vlindersoorten (als er beschermde vlindersoorten voorkomen mag geen biologische of chemische bestrijding toegepast worden). Bij de keus kunnen ze gebruik maken van 'De Leidraad Beheersing Eikenprocessierups', opgesteld door LNV. Deze leidraad bestaat uit een stappenplan. De 1^e stap is het inschatten van de risico's (aanwezigheid van mensen, dieren, gevoelige planten, andere beschermde soorten vlinders). De 2^e stap het verzamelen van gegevens (monitoren) over het aantal vlinders, eieren, nesten om de te verwachten overlast in te schatten. Voor deze gegevens moeten regelmatig de risicogebieden geïnspecteerd worden. Vervolgens kan met behulp van een beslisschema een beheersmaatregel en de juiste timing voor behandeling worden gekozen. Volgens de leidraad kan gekozen worden uit de volgende beheersmaatregelen: niets doen, het publiek waarschuwen, het gebied afsluiten, biologische bestrijding toepassen, nesten wegzuigen, rupsen wegbranden of een combinatie van de laatste twee methoden. Door te monitoren kan effectiviteit van de maatregelen worden gecontroleerd en bepaald worden of er nog andere maatregelen nodig zijn. Zie Leidraad Beheersing Eikenprocessierups van LNV (6).

Biologische bestrijding in een vroeg stadium zou een effectieve methode zijn om de overlast van processierupsen te beperken. Deze methode kan worden toegepast als vooraf verwacht wordt dat de overlast in een bepaald gebied groot zal worden. Als biologisch bestrijdingsmiddel wordt een bacteriepreparaat gebruikt (*Bacillus thuringiensis*; Bt). Deze bacterie komt van nature in de grond en op gewassen voor. De bacterie maakt eiwitten die giftig zijn voor insecten. Er zijn verschillende subtypes van deze bacterie, elk type heeft een toxiciteit voor een bepaald soort insect; het ene type is giftig voor vlinders, het andere voor vliegen of muggen. Als het insect de bacterie binnenkrijgt maken de giftige eiwitten de darmcellen stuk, waardoor het

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.6

insect stopt met eten en verhongert. De rupsen moeten blad eten om gedood te worden. Daarom moet deze bestrijding uitgevoerd worden in het begin van de bladvorming (april-mei) als de rupsen van het jonge blad gaan eten. Als de eikenbomen vol in blad staan heeft spuiten geen zin meer, omdat de hele bladerkroon moeilijk te bedekken is en de rupsen vanaf het 4^e stadium minder gevoelig zijn voor het middel. Daarnaast is de kans groot dat de brandharen zich door het spuiten dan juist verspreiden. Volgens de WHO (Wereld Gezondheidsorganisatie) is het gebruik van deze bacteriën als biologisch bestrijdingsmiddel veilig voor mens en milieu, vooral vanwege hun specificiteit. Gevonden reacties bij proefdieren en bij werknemers blootgesteld aan deze middelen beperken zich tot irritatie van de huid en ogen. De bacterie heeft echter de mogelijkheid bepaalde toxinen te vormen, waarvan niet bekend is of het relevante gezondheidsklachten bij de mensen kan veroorzaken (7).

Bestrijding d.m.v. zuigen kan volgens de Leidraad toegepast worden in de periode mei t/m augustus. Door middel van een vacuümpomp worden de nesten met rupsen in een mesttank met water gezogen. Met een stofzuiger komen de rupsen droog in zakken terecht. Wegbranden van rupsen kan worden toegepast zodra de rupsen zich op de stam verzamelen (mei t/m juli). Ook is een combinatie van zuigen en branden mogelijk, waarbij de rupsen worden afgezogen en in een verbrandingsoven terecht komen. Resten van verbranden of zuigen moeten als bedrijfsafval naar een erkende stortplaats worden gebracht.

Bestrijdingsmethoden brengen ook risico's met zich mee. Zo kunnen door het afbranden brandharen zich juist meer verspreiden (soms wel tot 100 meter). Biologische bestrijding kan irritatie van huid, ogen, darmen en luchtwegen veroorzaken bij mensen in de omgeving. Chemische bestrijding werkt minder selectief en is op de langere termijn mogelijk contraproductief (aantasten natuurlijke vijanden), brengt gezondheidsrisico's met zich mee en wordt daarom afgeraden. Het is dus van belang dat er een goede afweging van risico's wordt gemaakt. Tijdens het bestrijden moeten burgers, vee en huisdieren op afstand worden gehouden. Groenbeheerders, zoals gemeenten en provincie, zijn dan ook verplicht om omwonenden en voorbijgangers vooraf en tijdens het bestrijden op de hoogte te stellen.

Voor beoordeling voor- en nadelen en veiligheidsaspecten van de verschillende bestrijdingsmethoden zie document van de Expertgroep Eikenprocessierups (8).

Gemeenten moeten, in het kader van de zorgplicht, burgers voorlichting geven over de processierups, welke maatregelen worden genomen, wat te doen bij en ter voorkoming van gezondheidsklachten, waar overlast kan worden gemeld en

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.7

informatie kan worden gekregen, wat de risico's zijn voor veehouders. Dit kan via informatieborden bij besmette terreinen, huis-aan-huisbladen, folders of internet.

Iemand die besmette bomen in de gemeente of langs de provinciale weg signaleert kan dit het beste bij de gemeente, cq provincie melden, zodat zij maatregelen kunnen nemen. Particulieren worden (door GGD) geadviseerd niet zelf de rupsen te bestrijden, maar een deskundig bedrijf in te huren en hierover advies te vragen bij de gemeente.

Voor vragen over het algemene beleid met betrekking tot de beheersing en bestrijding van de eikenprocessierups wordt geadviseerd contact op te nemen met het Aanspreekpunt Eikenprocessierups, van de Plantenziektenkundige Dienst in Wageningen, tel: 0317- 496805.

Andere rupsen

Er zijn ook rupsen die soortgelijke klachten als van de eikenprocessierups kunnen veroorzaken, o.a. de bastaardsatijnrups (komt in Nederland met name in de duinen voor) en de dennenprocessierups. Deze laatste komt in Midden en Zuid-Europa (niet in Nederland) voor op dennen. Tijdens vakanties kunnen mensen hiermee in aanraking komen.

De spinselmot wordt wel verward met de eikenprocessierups. Deze rups maakt grote webachtige spinsels op verschillende soorten struiken en heesters, maar niet op eiken en veroorzaakt geen gezondheidklachten. Voor foto's zie:

<http://www.insectenweb.wur.nl/NR/rdonlyres/8677CDCC-920E-4D58-B57F-8566CDD74896/75449/spinselmot.jpg> en [http://www.gezondeboomteelt.nl/actueel/spinselmot%20\(Small\).JPG](http://www.gezondeboomteelt.nl/actueel/spinselmot%20(Small).JPG)

Kaalvraat van (eiken)bomen (met name eiken) en struiken kan ook veroorzaakt worden door andere rupsen, zoals rupsen van de grote en kleine wintervlinder, spanrupsen, of rupsen van bladrollers. Al deze rupsen zijn i.t.t. de eikenprocessierups kaal. Daarnaast kunnen ook larven van bladwespen, die lijken op rupsen, kaalvraat veroorzaken. De overlast van de rupsen verdwijnt als de rupsen zich verpoppen, gezonde bomen en struiken vormen dan nieuw blad.

Bronnen

1. Ass M van, Franssen AEM, Jans HWA, Lelie S van der, Schoeters K, Vliet AJH van, Brederode NE van. GGD-richtlijn medische milieukunde. De eikenprocessierups en gezondheid. RIVM rapport 609330007. 2008.
<http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/609330007.html>

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.8

2. H. Jans, E. Franssen. De brandharen van een processierups, een reëel probleem voor de huisarts. Huisarts & Wetenschap. 51 (8). Juli 2008.
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=38162
3. LNV Leidraad 2008.
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=17752
4. Jans, HWA, Franssen, AEM. De brandharen van de processierups, een mogelijk probleem voor dieren? Tijdschrift voor Diergeneeskunde. 133 (10). 15 mei 2008.
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=28102
5. Jans, HWA, Franssen, AEM. Vraag en Antwoord Eikenprocessierups. Bureau Gezondheid en Milieu GGDen Brabant/Zeeland, RIVM, Expertgroep Eikenprocessierups. Juni 2009.
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=17751
6. LNV. Leidraad Eikenprocessierups. 2009.
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=17752
7. WHO. Environmental Health Criteria 217. Bacillus Thuringiensis. WHO. 1999.
8. Expertgroep Eikenprocessierups. Maart 2009. Inventarisatie van bestrijdingsmethoden.
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=36422

Site: www.minlnv.nl/eikenprocessierups voor uitgebreide informatie:

- Publieksfolder →
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=37905
- Over de processierups →
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=39403
- Foto's eikenprocessierups →
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142,2268041&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_file_id=17773
- Verspreidingsoverzichtskaarten → zie volgende bladzijde

Klachten i.v.m. de eikenprocessierups blz.9

Verspreidingsoverzichtskarten →

http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=142.2268020&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_document_id=1949379&p_node_id=2041276&p_mode=BROWSE